

043. ~~E~~erste Groot Nederlands Dictee van het Davidsfonds (auteur: Aurel Serceu)

Nationale finale: Het was niet moeilijk

Zijn eega – wat een flatterend predicaat voor zo’n harpij – was een authentieke xantippe, met een sanguinisch temperament en O-benen, die daarenboven haar fysionomie echt niet mee had.

Deze geraffineerde klappei liep er te allen tijde verlept en verslonsd bij, ook wanneer haar echtgenoot zich na een terneerdrukkende achturedag afgepeigerd en afgetobd in zijn favoriete fauteuil neervlijde.

Deze laatste, het hoofdpersonage in dit pseudomoraliserend stukje, ook niet bepaald een adonis, was een brave hendrik een marionetachtige naïeveling, die zich alleen in den beginne geënerveerd had zitten opvreten.

Op den duur echter berustte onze weinig heroïsche poesjenel er dan maar in dat die ongeëvenaarde puriteinse snib ook zijn libido onmeedogend rantsoneerde.

Maar te elfder ure, midden in zijn penopauze, besloot onze defaitistische eunuch halsoverkop tot dan toe onbevroede paden te exploreren!

Toen welmenende intimi hem rigoureuus terechtwezen en kapittelden dat ze wis en waarachtig niet konden borg staan voor een vreedzame afloop, bleef hij Oost-Indisch doof.

Had hij dan echt, zo spuiden ze hun kritiek, voor wat onbesuisd spelemeien zijn huwelijk veil? Wou hij zichzelf per se als een kamikaze te gronde richten in ontielijke miserie?

Stoïcijns katapulteerde onze hardleerse aspirant-casanova dat zedenpreken gedecideerd in de prullenmand en zocht als een bohemien ongemoufleerd zijn compromitterend amusement bij stripteaseuses en konsoorten.

Hij frequenteerde scabreuze bars met oudmodisch ebbenhouten meubilair, waar men hem in het roze schijnsel van kitscherige fluorescentielampen vergastte op dionysische bacchanalen.

Hoewel hij expliciet gezellinnen uit de intelligentsia verafgoodde, was hij ook met variëteiten als beauty’s uit miss- en andere verkiezingen de koning te rijk en als een onvervalste droomfabrikant wijdde hij ze in de geneugten des levens in.

Als een galante gigolo flaneerde hij in snobistische milieus, met zowel succulente matrones en gracieuze geisha’s als koketterende prostituees.

In zijn uitgebreid assortiment dulcinea’s paste ook een zoetgevooisde maar flamboyante sopraan uit een a-capellakoor, maar een door een oudtante gechaperonneerde prima ballerina versmaadde hij evenmin.

Voor een religieuze zonder enige gêne en een meermaals gefacelifte manzieke cabaretière, de maîtresse van een louche aan paranoia laborerende wapentrafikant, koos hij echter bijtijds het hazenpad.

Deze voor velen degoutante, soms tragikomische vaudeville was voor hem daarentegen een vrolijke roetsjbaan, of een zwierende carrousel, waarin hij als dartel manegepaard teugelloos meetoerde.

Maar aan die commotie kwam een eind toen onze dandyeske rabauw vernam dat hij een dictee geïnspireerd had dat uitging van een op de vruchtbare West-Vlaamse bodem gedijende sectie van een naar een kanunnik genoemde en in de Leuvense Blijde Inkomststraat geïnstalleerde respectabele sociëteit.

Zou al te promiscue en libertijns gedrag de rooms-katholieke leden niet grenzeloos irriteren en de carrière van de voorleesster onherroepelijk hypothekeren?

Getourmenteerd door wroeging distantieerde onze antiheld zich paniekerig van zijn amorele esbattementen en escapades, zette zijn vroeger aureooltje weer op en werd voorwaar zohaast een ascetisch misogyn.

Of zijn tirannieke wederhelft, dat onvermurwbare secreet van onze openingszin, manlief met een scheldkanonnade of andere represailles verwelkomd heeft, zal wie weet in een volgend weliswaar nog niet gepland dictee gereveleerd worden.

Dankzij de nieuwe spelling kijken we hoe dan ook reikhalzend uit; die is gemakkelijk, en het is een hobby.